

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta nykyajan ihmiselle

Numero 3

9. vsk

12.6.2012

Illan rauhaa Luhanka-järven rannalla. 1. Kor. 13:12. Kuva: Maire Lyytinen

Meerin mietteitä

Minä uskon

Meidän on hyvä pysähtyä miettimään, mitä me uskomme ja kehen me uskomme. Apuna näissä pohdinnoissa voimme käyttää vaikkapa Lutherin Vähä Katekismusta. Siinä on monisanaisesti mutta myös valaisevasti kerrottu, mitä tarkoittaa, että ”uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan”.

Toisen uskonkappaleen selityksessä on syvällisesti ja ytimekkäästi sanottu, mitä usko näkee Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja tosi ihminen. Hän on lunastanut minut kadotetun ja tuomitun ihmisen kalliilla verellään ja viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan.

Kolmannen uskonkappaleen selitys alkaa näin: ”Minä uskon, etten voi omasta järjestäni enkä voimastani uskoa Jeesukseen Kristukseen, Herraani, enkä tulla hänen tykönsä; vaan Pyhä Henki on kutsunut minua evankeliumin kautta. Pyhä Henki vakuuttaa, että kaikki Jeesukseen uskovat saavat joka päivä runsain määrin synnit anteeksi ja lahjoittaa iankaikkisen elämän.”

Jokaisen uskonkappaleen selitys loppuu sanoihin: ”Tämä on varmasti totta.”

Pyhä Henki käyttää evankeliumia, Jumalan Sanaa kutsuessaan ihmisiä uskomaan Jeesukseen. Jälleen huomaamme, kuinka ratkaisevan tärkeää on Raamatun lukeminen ja tutkiminen.

Kun Pyhä Henki vakuutti Paavalille, että hänen edessään olivat kahleet ja ahdinko, hän kirjoitti:

”Eloon jäämiseni ei minulle kuitenkaan merkitse mitään sen rinnalla, että pääsen matkani päähän ja saatan loppuun Herralta Jeesukselta saamani palvelutehtä-

vän: julistaa evankeliumia Jumalan armosta” (Apt. 20:24).

Paavalin jälkeen on ollut lukemattomia armon evankeliumin julistajia. Kauan lähetystyössä ollut sisareni on nyt sairasvuoteella. Kun näytämme hänelle kuvia tummaihoisista lapsista, hänen kasvoilleen leviää onnellinen hymy. Hän on saanut kertoa heille Hyvästä Paimenesta ja rakkaasta Vapahtajastamme, Jeesuksesta Kristuksesta.

Olemme äskettäin jälleen viettäneet kristikunnan suurta juhlaa, helluntaita. Rukoilemme sen johdosta vielä virren sanoin:

*Henkesi armokasteella,
oi Jeesus, meitä kasta.
Elämän uuden virtoja
vuodata taivahasta.
Sanasi ovi aukaise
ja anna sanan saarnalle
nyt Pyhän Hengen voima.*

*Tuo meidät armon sanalla
sinua lähemmäksi.
Kosketa kuuron korvia,
tee kuollut eläväksi.
Oi Jeesus, itse elämä,
sanasi kallis, väkevä
säilytä keskellämme.”*

Virsi 123:5,6.

Meeri Auramo

Pyrimme julkaisemaan lehtemme parillisina kuukausina. Seuraava numero ilmestyy, jHs. elokuun alussa.

Laajennettu pääkirjoitus

Hengellinen paluu Roomaan on käynnissä

Jos emme vain puolihuolimattomasti kuuntele ja lue nykypäivän hengellistä opetusta ja julistusta, vaan pysähdymme tarkkailemaan, mitä meille enimmäkseen sanotaan, saatamme tehdä hätkähdyttävän havainnon. Se hengellinen suurtyö, jonka uskonpuhdistajat tekivät roomalaiskatolisessa kirkossa 1500-luvun Keski-Euroopassa on suurelta osin liennut pois ja menettänyt merkityksensä protestanttisissa kirkkoissa omaa maatamme myöten.

Uskonpuhdistuksesta on kulunut noin 500 vuotta. Sinä aikana on protestanttinen kristikunta kulkeneet yhtä kauas uskonpuhdistuksen opeista kuin kristillinen kirkko kulki alkukirkon ajoista 500 vuodessa varhaiskeskiajan roomalaiskatolisen kirkon opetuksiin.

Roomalaiskatolisen opin vetovoima ei siis ole sidottu historian vaiheisiin. Sen vetovoima on jatkuva. Ja sielunvihollinen on olemassa eikä hän tahdo yhdenkään ihmisen pelastuvan. Hän toimii ja hänen työtavoistaan tehokkaimpia ovat muutosten aikaansaaminen kristilliseen opetukseen ja sanomaan *siten, että julistus ei enää johda pelastukseen.*

Menetelmä on perin yksinkertainen mutta seuraukset tuhoisat. Ihmiset saavat jatkaa uskomistaan kunhan usko ammentaa sisältönsä hiukan erilaisesta opetuksesta kuin siitä, joka on Jumalan voima pelastukseksi syntisille.

Tällaisessa hengellisessä tilanteessa me elämme.

Muutos, jonka sielunvihollinen kristilliseen pelastussanomaa tekee, on aina tämä: hän jakaa pelastustyön Kristuksen ja ihmisten kesken.

Muutos tuntuu viattomalta, jopa asialliselta ja sitä voidaan perustella Raamatulla. Mutta se on myrkky, joka tappaa iankaikkisen elämän. Kuten amerikkalainen John Piper sanoi eräässä Saksassa pitämässään saarnassaan 1970-luvulla: ”Jos Kristukseen lisätään jotakin, se on Kristuksen herjaamista ja häpäisemistä.”

Alkukirkon jälkeen kirkon pelastusta koskeva opetus muotoutui roomalaiskatoliseksi mikä tarkoittaa, että armo määriteltiin Jumalan lahjaksi, jonka vastaanottaminen tekee sen vastaanottajalle mahdolliseksi muuttaa olemuksensa, persoonallisuutensa ja elämänsä niin, että se vastaa Jumalan lain vaatimuksia. Ihminen pelastaa itsensä muuttamalla itsensä hyväksi.

Armo ei ensisijaisesti pelasta ketään vaan se antaa sen saaneille *kyvyn pyhittyä ja tehdä hyvää niin, että lopulta ihminen kelpaa Jumalalle* ja hänet otetaan kelpoisuutensa perusteella iankaikkiseen elämään. Trenton kirkolliskokous määritteli asian kirkon jäsenille näin:

”Vanhurskauttaminen ei ole ainoastaan syntien ottamista pois vaan vanhurskauttaminen on myös pyhitystä... jolloin jumalaton ihminen tulee vanhurskaaksi ihmiseksi.” Ei riitä, että synnit otetaan pois. Ihmisen pitää myös tulla pyhäksi.

Uskonpuhdistuksessa tämä Jumalan ja ihmisen yhteistyöajatus poistettiin (puhdistettiin) ja opetus pelastuksesta saatettiin Raamatun mukaiseksi: ”Kun - - tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä lain vaatimia tekoja vaan uskomalla Jeesukseen Kristukseen, olemme mekin usko-

Kirjoitus jatkuu sivulla 14

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

”Olenko minä Sinulle rakas?”

Mitä Pietari vastasikaan, kun Jeesus kysyi: ”Olenko minä sinulle rakas”? Hän sanoi: ”Herra, sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että olet minulle rakas.” (Joh. 21:17.)

Saanko minäkin, näin jaetulla sydämillä oleva ihminen, vaikka puoliääneen sanoa: Kyllä sinä, Herra Jeesus Kristus, olet minulle rakas? Tämä pinnallinen ja sekava sydämeni ei pysty sen parempaan ja ehyempään rakkaudentunnustukseen sinua kohtaan. Enkä voi olla varma itsestäni ja siitä, ettenkö Pietarin tavoin todelliseen kiusaukseen joutuessani jopa sadatellen kieltäsi sinua (Matt 26:74).

Uskallan kyllä olla varma sinun rakkaudestasi minua kohtaan. Sinä olet luvannut sanassasi. ”Tankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut” (Jer. 31:3 KR 38). Se sana pysy lujana!

Minun rakkaudestani sinua kohtaan ei pitäisi oikeastaan puhuakaan, sillä niin heikkoa se on ollut. Kuinka voin väittää rakastavani sinua, kun en pysty todella rakastamaan vaikeita lähimmäisiäni? Minähän koen hetkittäin niin monia kohtaan suoranaista vihaa. Eihän toista ihmistä vihaava voi rakastaa sinua? Sellainen rakkaus on valherakkautta. Johannesshan sanoo: ”Joka vihaa veljeään on pimeydessä”, ”joka vihaa veljeänsä, on murhaaja”, ”sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt” (1. Joh. 2:11; 3:15; 4:20).

Pidän kuitenkin kiinni siitä, että sinun rakkautesi tällaista syntistä kohtaan on

kestävä ja varma! Uskallan kääntyä puoleesi ja katsoa sinuun teurastettuna Karitsana. Vaikka tuotankin sinulle toistuvasti pettymyksiä rakkaudettomuudellani ja pinnallisuudellani, luotan siihen, että sinä et kuitenkaan halveksien käännä kasvojasi pois minusta.

Lauri Stenbäckin laulun sanat ovat tänäänkin totta: ”Katson vaikka vaipuinkin

Jeesuksen silmiin heliin.” Uskallan katsoa sinun suuntaasi. Katson sinuun, vaikka sydämesiäni on edelleen rakkaudettomuutta enkä ole pystynyt sitä muuttamaan toisenlaiseksi.

maan toisenlaiseksi.

Katson sinuun ja jään odottamaan sitä hetkeä, jolloin sinä toteutat kirjaimellisesti kohdallani tuon ihmeellisen lupauksen. ”Katso, uudeksi minä teen kaikki” (Ilm. 21:5 KR 38). Kerran olet tekevä kaiken, aivan kaiken uudeksi myös minun elämäksäni. Nyt sinä vedät kaiken ylle anteeksi-antosi ja poistat pahan seuraukset uhrikuolemasi tähden.

Vaikka koko elämäni olisi mennyt hukkaan, niin minulle on kuitenkin valmistettu vanhurskaus, anteeksiantamus ja uudestisyntyminen ylhäältä. Se uudistaa kaiken. Se uudistaa jokaisen elämäni hetken siunaukseksi. ”Katso uudeksi minä luon kaikki” – kaikki – myös minun epäonnistuneen uskovan elämässä. Siksi jälleen käännyn puoleesi ja toistan Pietarin sanat: ”Herra, sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että olet minulle rakas.”

Olavi Peltola

”Katson Sinuun Jeesus ja jään odottamaan sitä hetkeä, jolloin toteutat sanasi: ”Katso, uudeksi minä teen kaikki.”

Jeesukseen juurtuminen

Paavali rukoilee ”että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on, ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä. että te tulisitte täyteen kaikkea Jumalan täyteyttä” (Ef. 3:18-19.)

Näissä apostoli Paavalin kirjoittamissa jakeissa olemme tekemisissä hyvin syvälisen ja meidän uskomme kannalta keskeisen asian kanssa. Apostoli kertoo rukoilevansa, että kirjeen vastaanottajat kaikkien pyhien kanssa (koskettaa siis meitäkin) voisivat *juurtua Jeesuksen rakkauteen*.

Juurtuminen Jeesukseen, jota voisimme sanoa kristityn kasvuksi, on Jeesuksen rakkauteen ja armoon syventymistä. Tässä ei tarkoiteta ulkokohtaista asioiden tiedon lisäämistä ja totena pitämistä, vaan syvää sisäistä ymmärrystä siitä, millainen Jeesus todellisuudessa on.

Tärkeää on juurtua Jeesuksen rakkauteen. Voimme käsittää tämän juurtumisen ajattellessamme vaikka luonnossa kasvavaa kasvia. Sen juurien tulee painua aina vain syvemmälle maaperään, jotta se pysyisi elossa. Juuret uppoutuvat maaperään ja ottavat sieltä ravinnoksi kaiken, mitä kasvi elämiseensä tarvitsee.

Jotain samanlaista Paavali varmasti ajattelee, kun hän toivoo kristittyjen juurtuvan Jeesukseen. Me olemme kuin kasveja, joiden juurien tulisi kasvaa aina syvemmälle Jeesuksen armoon ja rakkauteen. Hän on se maaperä, joka on niin täynnä rakkautta, että mitä syvemmälle juurumme Häneen, sitä enemmän löydämme Hänen ihmeellistä rakkauttansa.

Kristukseen juurtumalla täyteen Jumalan täyteyttä

Paavali tahtoo vakuuttaa kirjeensä vastaanottajia asian tärkeydestä. Hän kirjoittaa *Jumalan kaikesta täyteydestä*.

Oletko koskaan halunnut olla täynnä Jumalan kaikkea täyteyttä? Eikö se olekin kaikkien uskovien toive ja unelma? Olemme saattaneet kuulla siitä lukuisia puheita, lukea kirjoja ja olemme yrittäneet toden teolla päästä siihen. Jotkut ovat tavoitelleet tätä Jumalan kaikkea täyteyttä vuosikautia, sitten pettyneet ja antaneet periksi.

Paavali osoittaa näissä jakeissa, että tie Jumalan kaikkeen täyteyteen on ihmeellisempi kuin mitä me olemme koskaan ajatelleet. Siihen ei päästä ihmisten aikaansaannosten vaan Jeesuksen rakkauden ymmärtämisen kautta. Apostoli vakuuttaa lukijoilleen, että jos he vain voisivat käsittää enemmän Jeesuksen ihmeellisyydestä ja riittävydestä, he tulisivat täyteen kiitollisuutta.

Tämä on tärkeä ymmärtää: Jumalan kaikki täyteys on sitä rakkautta ja armoa, jonka näemme Jeesuksessa ja joka on meille aivan kokonaan lahjoitettu ilman ehtoja. Kun olemme täynnä Jumalan täyteyttä, tarkoittaa se, että sydämemme on avautunut Hyvän Paimenen hellyydelle.

Juurtuminen on prosessi

Meidän juurtumisemme Jeesukseen on päivittäinen prosessi, joka kestää eliniän. Se on Pyhän Hengen suurin tehtävä meidän elämässämme. Hän osoittaa meille Jeesuksen rakkauden riittävyden keskellä meidän arkista elämää, taistelujen, epäon-

nistumisten ja kaikenlaisten kokemusten kautta. Hän piirtää eteemme kuvaa suures- ta Vapahtajasta, joka on rakkauden tähden voittanut kaikki esteet, jotka voisivat estää Häntä rakastamasta meitä täysin ja ehdoit- ta.

Puu tai muu kasvi, joka imee maape- rästä riittävän ravinnon, kasvaa ja kukkii kauniisti. Samoin tekee myös kristitty, joka ammentaa Jeesuksen rakkaudesta voimansa jokapäiväiseen elämäänsä. Kas- vu ja vehreys ovat oikeastaan vain luon- nollista seurausta elämänyhteydestä Jee- sukseen. Ja samalla tavoin kuin kasvin- kaan suurin huoli ei ole sen mahdollinen kasvu tai kauneus vaan riittävän ravinnon saaminen, samoin uskovon suurin huoli ei saisi olla elämän muuttuminen tai kasvun näkyminen vaan Jeesuksen rakkaudessa pysyminen.

Juurtuminen ei ole kurottautumista

Kristukseen juurtuva ihminen uskalttaa olla oikealla tavalla vastaanottaja – hän uskal- taa olla köyhä ja vastaanottaa kaiken rik- kauden Vapahtajaltaan. Hän ei luota it- seensä hengellisessä elämässään vaan heit- täytyy suuren Antajan varaan.

On myös toisenlaista kristillistä elä- mää, jossa *juurtumisen sijasta kurottau- dutaan jonnekin*. Siinä vastaanottamisen sijasta pyritään ansaitsemaan, levon sijas- ta koetaan rauhattomuutta ja riittämättö- myyttä.

Kurottautuva kristitty ei ymmärrä vie- lä omistavansa Jeesuksen tähden kaikkea hengellistä siunausta (Ef. 1:3), vaan hän jatkuvasti ponnistaa, yrittää yltää yhä pi- demmälle (kurottautuu) saavuttaakseen Jumalan hyväksynnän ja siunauksen (tai korkeamman hengellisen voitelon ja elä- män). Jeesukseen luottamisen ja Häneen varaansa heittäytymisen sijasta tällainen uskova on altis monenlaisille uusille opeille, joissa vaaditaan tiettyjä asioita ja

niitä seuraa tietyt määrättyt siunaukset.

Ylempänä kaikkea tietoa, kaikkia op- peja, kaikkia armolahjoja ja voiteluja on Jeesuksen rakkaus. Tuota rakkautta on vaikea ymmärtää, koska siinä me tapaam- me Vapahtajamme aidoimmillaan ja sy- vimmällä mahdollisella tavalla.

Saakoon Jumala avata meidän sil- mämme! Vaikka olisimme samanlaisia kuin kuolleet ja kuivettuneet kasvit, vailla minkäänlaista hedelmää, niin jos juurem- me vain saisivat tavoittaa meitä jatkuvasti ympäröivän Jumalan armon, emme me enää mitään muuta kaipaisi.

Jaakko Pirttiaho

(Toimitus: Tämän artikkelin Jaakko Pirttiaho kirjoitti melkein kolme vuotta ennen häntä koh- dannutta vakavaa onnettomuutta. Sanoma oli sama silloin kuin mitä se on nytkin.)

Jaakko Pirttiahosta EVOP:n palkattu työntekijä 1.9. 2012

Evangeliumin opintoyhdistyksen pe- rustava kokous pidettiin Hyvinkäällä noin 9 vuotta sitten. Toimiluvan yh- distys sai helmikuussa 2004, kun yh- distysrekisteri hyväksyi uuden yhdis- tyksen. Ensimmäinen kokous pidettiin huhtikuussa 2004.

Kaikki nämä 8 vuotta yhdistyksen työtä ovat hoitaneet pääsääntöisesti vapaaehtoiset ystävät eri puolilla Suo- mea. Yhdistys on ystävien oma liike. Per-Olof ja Liisa Malk ovat pitäneet toimistoa kotonaan Hyvinkäällä.

Huhtikuussa pidetty EVOP:n halli- tus kutsui yhdistyksen koulutus- ja nuorten aikuisten työn sihteeriksi 33- vuotiaan *Jaakko Pirttiahon* 1.9.2012 alkaen. Suljemme Jaakon ja hänen vaimonsa Susannan sekä lapset luki- joittemme esirukouksiin.

Vainojen aika Slovakiassa yhden ihmisen näkökulmasta

Tällaisia ihmisiä on Slovakian seurakunnissa. Kun ensimmäisen kerran tapasin tri Milan Kostran, en tiennyt hänestä juuri mitään. Toisen maailmansodan aikana häntä oli hakattu pahoin, kun fasistit olivat hänet vanginneet. Hänen kantapäitään vahingoitettiin pahoin ja jalkoja kauhealla tavalla. Kärsimyksissään hän ei kuitenkaan luopunut uskostaan.

Sitten tulivat kommunistit. He säätivät vuonna 1949 lait, joiden mukaan kaikki kristilliset laitokset ja järjestöt oli suljettava: kristilliset nuorisojärjestöt, orpokodit, vanhainkodit. Kirkkojen omaisuus otettiin valtion haltuun lukuun ottamatta kirkkorakennuksia ja pappiloita. Mutta jos pappilarakennus oli suuri, papin perhe saatettiin valtion määräyksellä siirtää asumaan virastohuoneeseen ja muita ihmisiä ohjattiin muuttamaan itse pappilan asuintiloihin.

Zilinan luterilaisessa seurakunnassa pappi pakotettiin noudattamaan valtion käskyjä enemmän kuin Jumalaa. Pastori antoi paineen alla periksi. Seurakuntalaiset kärsivät niistä vääryyksistä, jotka siitä seurasivat. Tri Kostra kertoo:

”Meidän täytyi aloittaa kamppailu salaista poliisia vastaan. Me voitimme. Seurakunta sai uuden papin, joka pystyi noudattamaan oikeutta. Mutta odotettavissa olleet seuraukset tulivat myös. Minut pakotettiin luopumaan Zilinan sairaalan ylilääkärin virastani ja minut siirrettiin työskentelemään toiselle paikkakunnalle Ruzomberokin sairaalan röntgenteknikkona.”

Näiden koettelemusten kautta Jumala vahvisti tri Kostran uskonelämää. Hänestä tuli kristittyjen salaisen veljespiirin jäsen. Mukana oli pappisvirkansa menettänyt

pappi, pappi, joka ollut vankilassa uskonsa tähden ja maallikkoveli. He opiskelivat yhdessä Raamattua. Tri Kostra laati Jobin kirjasta suurenmoisen selitysteoksen. Yhdessä he rukoilivat viisautta ymmärtääseen, mitä piti tehdä sitten, kun kommunismin kausi loppuisi.

”Kuin Siionin vuori on Herraan luottava kansa, se ei horju vaan kestää iäti” (Ps. 125:1).

Etuoikeutenani on ollut toimia vanhimiston yleiskokouksen jäsenenä yhdessä tri Kostran kanssa aivan muutosten jälkeen vuosina 1990-1994. Hän auttoi kirjoittamalla hengellisesti syvällisiä kristillisiä ohjelmia aikana, jolloin palvelin Slovakian evankelisessa joukkoviestintäkeskuksessa. Hänen työtoverinsa Ruzomberokin sairaalassa siirsivät hänet röntgenteknikon tehtävistä sairaalansa ylilääkäriksi.

Viola Fronkova

Viola Fronkova syntyi 1946. Hän opiskeli taloustieteitä ensin Tšekkoslovakian Bratislavassa ja sitten Oxfordissa Englannissa. Oxfordissa Jeesus antoi hänelle uskon. Kotimaahan palattuaan hän toimi tutkijana valtion keskuskuunnittelukomissiossa. Samalla hän osallistui lähes laittomaan luterilaisen herätysliikkeen evankelioimistyöhön. 1990 kirkko kutsui Fronkovan ulkomaisten yhteyksiensä sihteeriksi ja sitten piispa Pavel Uhorskai kutsui hänet sihteerikseen. 2007 Fronkova nimitettiin Slovakian Mustalaislähetysten johtajaksi. Fronkova viimeistelee parhaillaan kirjaa kotimaansa vainojen ajasta Hän osallistuu, jHs. ensi elokuussa Kristus-juhlaan Laukaassa.

Kun menneisyyden raskaat muistot painavat mieltä

Monen ihmisen on vaikea ajatella menneisyyttään. Sydäntä kouristaa kun joutuu katsomaan sitä silmästä silmään. Synti painaa omaatuntoa tai ainakin muistot painavat mieltä. ”Kunpa en koskaan olisi tehnyt sitä ja sitä. Kunpa en olisi...” Se on monen ihmisen alituinen huokaus.

Apostoli Paavali kuuluu niihin, joiden menneisyys oli synkkä, jopa poikkeuksellisen synkkä. Hän kuvaa sitä Gal. 1:13-14: ”Olettehan kuulleet minun *entisestä vaelluksestani* juutalaisuudessa, että minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin...”

Entisellä vaelluksellaan Paavali tar koittaa, että hän oli ollut murhaaja, rikosten ja väkivallan tekijä. Apt. 22:4 näemme hänen vainonneen naiseikin.

Paavalin menneisyys keskittyi nimenomaan Jerusalemiin. Siinä kaupungissa hän autioitti monta kotia, siellä hän osallistui Stefanuksen murhaan...

Paavali ei koskaan unohtanut entisiä tekojaan eikä hän yrittänyt väistää tai kumota tosiasioita. Ken yrittää unohtaa menneisyytensä, kokee, että se tuon tuosta kuitenkin nousee esiin. Menneisyyden muistot vievät helposti toivottomuuteen, syvään suruun ja masennukseen.

Evankeliumi ei opeta ketään ihmistä unohtamaan menneisyyttään, ei – se antaa *paljon parempaa*. Se antaa mahdollisuuden *katsoa menneisyyttä* silmästä silmään sen kaikkine häpeää aiheuttavine aiheineen ja synteineen. Ainoa, mihin menneisyytemme pystyy, kun katsomme sitä *evankeliumin valossa*, on meidän nöyryyttämisemme ja pitämismme pienempinä.

Menneisyydellämme on toinenkin puo-

li, jota emme aina osaa oikein liittää muistoihin, jotka nousevat syyttämään. Kristus rakasti Paavalia tämän menneisyydessäkin. Kristus antoi itsensä, oman henkensä, Paavalin puolesta. Sekin, mitä Kristus teki, kuului Paavalin menneisyyteen.

Jos sinä katsot omaa menneisyyttäsi yksinomaan omien muistojesi varassa, voit joutua epätoivoon. Jos taas pääset näkemään menneisyytesi sen kokonaisuudessa, asia muuttuu. Silloin mukaan tulevat omien tekojesi lisäksi Kristuksen teot.

Paavali kirjoitti menneisyydestään: ”Kristus on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.” Kun myös tämä puoli on muistoissasi ja ajatuksissasi, niin voit katsoa kaikkea syntiäsi suoraan silmiin ja sanoa: ”Minun syntini on hirvittävän suuri, mutta Jeesuksen Golgatan uhri on tuhat kertaa suurempi. Minun syntiäni ei tehdä tekemättömäksi, ei korjata, mutta Golgatalalla vuotanut Kristuksen veri – hänen annettuaan itsensä uhriksi minun syntieni tähden – on tuhat kertaa voimakkaampi. Näen kirouksen ja synnin nyt hänen ristinsä päällä.”

Kun koko menneisyyttä muistaa, tapahtuu sielussasi jotakin. Ihmisen ei tarvitse jatkaa turhia yrityksiään menneisyyden unohtamiseksi, ei tarvitse koettaa painaa syntiä alitajuntaan, josta se kuitenkin tulee tuon tuostakin pinnalle. Ei! Ihminen saattaa katsoa omaa menneisyyttään kaikessa sen kauheudessa vapaana ja levollisena, vaikka samalla sen alle nöyryytettynä. Sillä Kristus on myös siellä – menneisyydessä.

Näin kävi Paavalille, kun hän kohtasi Kristuksen ja tuli pelastetuksi armosta.

Gal. 1:18 sanotaan, että hän kolmen vuoden kuluttua meni ylös Jerusalemiin ja jakeessa 2:1 kerrotaan, että hän jälleen 14 vuoden kuluttua meni sinne.

Minusta tuntuu, että nämä Jerusalemin matkat olivat Paavalille hänen vaikeimmat matkansa. Mitkään hänen lähetysmatkoillaan kokemansa vaikeudet eivät olleet verrattavissa siihen, mitä hän koki matkoillaan Jerusalemiin, missä hän joutui kasvokkain kauhean menneisyytensä kanssa. Hän tapasi leskiä, joiden miehiä hän oli ollut raivaamassa tieltä, orpoja, joiden isät hän itse oli toimittanut pois päiviltä.

Jerusalemin matkat olivat hänelle monin verroin tuskallisemmat kuin ruoskan iskut ja vankeus Filipissä tai muualla. Meidän elämämme pahimmat vaikeudet eivät kohtaa meitä ulkoapäin. Ne kasvavat omasta syyllisyydestämme.

Paavali ei kuitenkaan jättänyt menemättä Jerusalemiin. Hän kulki sinne, kohdasi menneisyytensä ja katsoi sitä silmästä silmään. Hänen oli aivan mahdotonta korjata, mitä oli hävittänyt. Tehtyä ei saanut tekemättömäksi. Ihmishenkiä ei voitu millään korvata. Lesket eivät saaneet miehiään takaisin. Paavalin oma synty tuijotti kaikessa kauheudessaan häntä kohti joka taholta eikä hän voinut sille mitään.

Ajatella, että hän kuitenkin meni takaisin Jerusalemiin! Emme ihmettele, että hän matkusti Galatiaan ja Filippiin ja Ateenaan. Mutta hän meni myös Jerusalemiin!

Jumala johdattaa meidät toisinaan takaisin oman menneisyytemme ääreen, jotta käsittäisimme, mitä Kristus on tehnyt puolestamme. Paavali olisi varmaan antanut henkensä saadakseen tekemättömiksi roistomaiset tekonsa Jerusalemissa, hän olisi varmaan ollut valmis mihin tahansa, jos sillä olisi voinut korjata tai sovittaa jonkin menneisyytensä rikoksen. Hän ei kuitenkaan voinut tehdä yhtään mitään.

Kristuksen risti on ainoa kelpaava menneisyytemme sovitus. Jos kohtaat

menneisyytesi Golgatan valossa, niin tunnoltasi nostetaan synnin hirvittävä syyllisyys ja omantunnon syytökset pois. Kaikki pahuutesi on pantu toisen harteille.

Kuinka Paavali saattoi kohdata menneisyytensä Jerusalemissa järkyttymättä ja joutumatta epätoivoon? Siihen on vain yksi selitys: Ihminen saa katsoa menneisyyttään silmiin *ristin valossa*. Siinä valossa asiat ovat toisin kuin ilman Jeesusta. Ihmisen synty ei ristin luona pienene – päinvastoin! – mutta se on ristillä täydellisesti sovitettu – ja kaikki synnin kauheat seuraukset ihminen näkee Kristuksen käsissä.

Entä ne, joihin Paavalin rikokset kohdistuivat, lesket ja orvot? Eivät suinkaan he voineet tyytyä siihen, että Paavalin menneisyys oli sovitettu? Kai asia koski heitäkin?

Tässä Jumalan sana paljastaa ihanuuttaan! Gal. 1: 24 antaa aavistaa, mitä Herra oli tehnyt heille. Paavali kirjoittaa: ”...*he ylistivät Jumalaa minun tähteni*.” Heidänkin muistoilleen oli tapahtunut jotakin. Ajatella, että Jumala tekee mahdolliseksi ylistää Jumalaa pahimman vihollisen kääntymisen vuoksi silloinkin, kun itse on ollut rikoksen kohteena. Muisto menetyksestä ja muisto Kristuksesta ovat uhreillakin yhteiset.

Uhrit olivat nähneet muistonsa, kärsimyksensä, menetyksensä, tappionsa Golgatan ristin valossa. Ja kun he näkivät menneisyyteensä Kristuksen valossa, niin otettiin katkeruuden kiusaus pois ja he saivat armon ylistää Jumalaa hänen voitostaan Paavalin kohdalla.

Niin väkevä on Jumalan työ Kristuksessa Golgatan ristillä! Siellä on saavutettu täydellinen kohdalleen asettaminen sinunkin osallesi, olkoon entisyytesi miten toivoton tahansa!

*Poul Madsen (1916-2009)
Ote kirjasta Galaterbrevet, 1957
(Suom. ja ed. POM)*

Kristillisuus ei ole onnen henkivakuutus

Kristillisuus ei ole mikään maallisen onnen henkivakuutus. Ken sitä sellaiseksi kuvittelee, pettyy. Jumala säästää suurimmat surut omille lapsilleen. Jumalan täytyy usein sammuttaa maiset ja ajalliset valot, jotta näkisimme ikuiset tähdet kirkkaammin.

Jeesuksen sanat hänen seuraajiensa kärsimyksistä, joita kristitty saa kokea Herransa nimen tähden, ovat jopa merkinä siitä, olemmeko oikealla tiellä vai emmekö ole. Jos meidän kristillisyytemme ei synnytä vihaa, vastustusta, pilkkaa ja vainoa, niin meidän on syytä kysyä, onko se siis niin maailman muotoista, että maailma täysin hyväksyy meidät ominaan eikä siis meitä vihaa, vainoa eikä vastusta.

Tämä on se kysymys, johon tahtoisin tässä pysähtyä. Nyt emme siis puhu uskoon tulemisesta, vaan ajattelemme kristityn jokapäiväistä, käytännöllistä elämää Jumalan yhteydessä.

Ajattelemme vaikka nuorta kristittyä uskoon tulemisen jälkeen. Jumalan sana on sattunut hänen tuntoonsa tai elämän kohtalot ovat pysähdyttäneet hänet sillä tavoin kuin ne kunkin meistä aikanaan ovat pysähdyttäneet.

Me tiedämme kokemuksesta, kuinka uppinkaisista lapsia Jumalalla on. Meidät pysäytetään Jumalan eteen. Kun niin käy, emme enää pääse pakoon. Meissä on silloin syntynyt synninsurua ja katumusta ja sitten on meidän elämäämme laskettu Jumalan lahjana laskettu uusi todellisuus, jota tavallisessa kielenkäytännössä nimitämme uskoksi.

Uskossa meille on avautunut Isän syli, syntien anteeksiantamus ja Jumalan lapsen

asema Isän luona sen perusteella, mitä Jeesus Kristus on tehnyt meidän – minunkin tähteni, minunkin syntieni tähden. Tämä hän on perustapahtuma kristityksi tulemisen tiellä.

Mutta mitä sitten seuraa? Ensiksi seuraa suuri riemu. Elämä on käynyt yksinkertaiseksi ja usein riemulliseksi. Tuntuu siltä, että kaikki levottomuus ja hapuilu on hävinnyt ainiaaksi. Heränneitten keskuudessa tätä aikaa kutsutaan ”ensi kihlauksen ajaksi” tai sielunelämässä sen ”morsiuskaudeksi”.

Mutta me tiedämme myös hyvin katkerasta kokemuksesta, että tämä tällainen kausi ei kristityn elämässä kestä kauan, vaan sitten alkaa taistelu ja kilvoitus. Lopulta on vaikeampaa pysyä kristittynä kuin tulla kristityksi, sillä kristityksi tullessa meidät riisutaan kaikesta, mitä meissä on. Meidät tehdään pieniksi, nöyriksi ja niin mitättömiksi, että se, mitä meille syntien anteeksiantamuksessa lahjoitetaan, on todella kaikki aivan uutta meille, minkä tähden puhumme uuden elämän syntymisestä.

Mutta taistelu syntyy siitä, että se vanha, mikä alusta asti on osa meitä, ei meistä täydellisesti kuole eikä se kuole tämän elämän aikana. Syntyy sisäinen jännite, jota toisinaan sanotaan kilvoitukseksi.

Mitä sellaiseen jännitteeseen tulee, ovat siitä meille puhuneet kristikunnan suuret henget, jotka ovat mitanneet sellaisia taistelujen hämmästyttäviä syvyyksiä, joita Jumala kuljettaa vain niitä lapsiaan, joille hän antaa ikään kuin ilmoituksen tavoin sanomia vietäväksi toisten ihmisten vaivaan heille valoksi ja lohdutukseksi.

Ajattelemme ennen kaikkea sellaisia

syvyyksien läpi kulkeneita kuin suurta Paavalia, suurta Augustinusta ja suurta Lutheria, taikka Tuomas Kempiläistä, joka on kirjoittanut kirjan ”Kristuksen seuraamisesta”. Nämä kristikunnan henkilöt ovat ikään kuin vuoren huippuja, ja meille voi käydä niin, että vasta sitten, kun Jumala on saanut meitä paljon kasvattaa ja kuljettaa, niin me tuollaisten suurten hahmojen jalkojensa juuressa ollessamme ja heitä kuunnellessamme opimme edes sen verran, että me emme ole mitään jättiläisiä. Näissä asioissa ei opita mitään oppikirjoja lukemalla, vaan persoonallisessa kärsimyksessä, ristiinnaulitun Jeesuksen jäljessä kulkiessamme.

*Eino Sormunen (1893-1972)
Ote kirjasta Meidän edestämme, 1941.
Kielellisesti varovaisesti uudistettu.*

Saan Jeesuksen huomaa heittää

*Saan Jeesuksen huomaa heittää
nyt kuormani murheineen,
kun raskaimman taakan, synnin,
hän otti jo harteilleen.
Sen tuomion Jeesus kantoi,
se hallita ei nyt saa,
kun Jumala Pojassansa
mun syntisen armahtaa.*

*Saan Jeesuksen huomaa heittää
nyt kaiken, niin käski hän.
Hän kaikesta huolen kantaa,
ja vie läpi elämän.
Niin saan joka päivä alkaa
mä pyytäen aamuisin:
”Mun kanssani ole, Herra,
niin kuin olit eilenkin.”*

*Lina Sandell.
Suom. Martti Ruuth.
Siionin Matkalauluja 155*

Sinä ahtaalla oleva ihminen!

Vaikka syntisi olisivat millaisia tahansa ja vaikka olisit langennut pyhän parannuslupauksesi jälkeenkin, niin kuuluvathan kaikki ahdistusta aiheuttavat syntisi niihin synteihin, jotka Jeesus kantoi ristille.

Muistathan, että Raamattu sanoo kaikille: ”Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra?” (Hes. 18:23) - ”Hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen” (2. Piet. 3:9).

Raamattu myös sanoo: ”Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan” (1. Tim. 1:15). Siihen voi lisätä, että hän tuli pelastamaan kaikenlaisia syntisiä, olivatpa nämä syntiset minkä nimisiä tahansa ja missä asemassa hyvänsä, olivatpa he ensi kertaa johonkin langenneita tai jälleen uudestaan samoihin kiusauksiin langenneita. ”Jeesuksen Kristus, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh. 1:7).

Näistä lauseista ei voi erottaa pois sinun syntejäsi eikä sinua itseäsi, hyvä lukijani. Totta, synnit ovat monenlaiset, mutta Jeesuksen Kristuksen kallis veri ja ansio pelastaa kaikenlaisista synneistä.

Jumala on sanassaan julistanut kaikki ihmiset syntisiksi, että he kadotustuomion pakottamina turvautuisivat hänen laupeuteensa ja etsisivät pelastusta hänen armostaan. Kuten Raamattu sanoo: ”Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi” (Room. 11:32).

*Christian Scriver (1629-1693)
Syntien anteeksisaaminen, 1960*

Pelastuksen tuo meidän Jumalamme

(Ilm.19:1)

8. valtakunnallinen Kristus-juhla Laukaassa Sydän-Laukaan koulussa, lukiossa ja liikuntahallissa 11.-12.8.2012

Laukaa sijaitsee noin 20 km Jyväskylästä pohjoiseen. Sydän-Laukaan koulu ja lukio sekä niiden yhteydessä oleva liikuntahalli muodostavat ensi elokuussa valtakunnallisen Kristus-juhlan pitopaikan. Koulu ja liikuntahalli ovat lähellä Laukaan keskustaa, os. Saralinnantie 3. Tilaisuudet pidetään liikuntahallissa. Ruokailut ovat salin yhteydessä olevassa koulun ruokailusalissa.

□ Laukaan koulu ja lukio.

Lauantai 11.8.

- 11.00 Tulolounas Sydän-Laukaan koulun ruokasalissa.
- 12.00 ”Pelastuksen tuo meidän Jumalamme – hän ja Karitsa!” (Ilm. 7:10). *Per-Olof Malk.*
- 13.30 Kristuksen rakkauden syvyys. *Jouko Nieminen.*
- 14.45 Kahvi
- 15.30 ”Olen evankeliumin tähden kahleissa.” (Filemon 1:13). *Viola Fronkova, Slovakia.*
Tulkinta slovakista suomeksi *Hilveliisa Ukkonen.*
- 17.00 Päivällinen
- 18.15 Kuuluuko kristityn osaan myös kärsimys? *Paavo Suihkonen.*
Suihkosten perhekuoro laulaa luennon aiheeseen liittyviä lauluja.
- 19.30 Vuolakkeessa (Uimarannantie 2) osallistujien yhteinen ilta. Johtaa *Jaakko Pirttiaho.* Kysymyksiin vastaa *Viola Fronkova* Slovakiasta. Jos sää sallii, iltapala, grillinuotio ulkona ja pihalla olevassa kodassa, muutoin sisätiloissa. Yhteislaulua.

Sunnuntai 12.8.

- 8.30 Aamiainen (hotelleissa, sisältyy hotellien vuorokausihintoihin)
- 9.15 ”Kristus on ottanut meidät hoivaansa” (Room. 15:7) *Olavi Peltola.*
- 10.30 ”Herra hoitaa omiansa...” Säveltuokio. Lauluja Jumalan hoidosta uskovien erilaisissa elämänvaiheissa. Mukana mm. *Martti ja Erkki Holopainen sekä Saara Mörsky,* piano.
- 11.00 Lounas
- 12.15 Armosta osallinen (Apt. 20:32, Hep. 12:15). *Juhani Aitomaa.*
- 13.30 Armosta julistaminen (Apt. 20:24). *Jaakko Pirttiaho.*
Jaakko Pirttiahon työhön siunaaminen.
Päätös ja juhlakahvit

Laulu ja musiikki mm: *Saara Mörsky (säestys), Martti ja Erkki Holopainen (laulu).*

Lämpimästi tervetuloa! Evankeliumin opintoyhdistys ry ja Yhteistyöryhmä

Laukaassa majoitusta tarvitsevia pyydetään ottamaan yhteyttä **hotelli Vuolakkeeseen** p. (014) 833 002, joka on täytynyt toukokuussa, mutta josta käsin majoitusta tarvitsevia ohjataan lähiseudun muihin majoituspaikkoihin kuten hotelli Peurunkaan (p. 020 751 6300).

Laukaassa on myös mökkejä vuokrattavana (mm. *Pietilän lomamökit* ja *Ylä-Saarikon lomamökit*; lähellä on myös *Varjolan Tilan Matkailu*. Ystävämajoitustakin saattaa näiden monien vuosien tapaamisten jälkeen löytyä.

Hotelli Vuolakkeen alueella on tilaa asuntoautoille ja asuntovaunuille hintaan 20 e/vrk plus 2 e henkilömaksu, joka sisältää wc:n ja suihkun käytön hotellissa. Paikka tulee varata etukäteen.

Toivomme, että **myös päiväkävijät tekevät alustavan ruokailuvarauksen** heinäkuun loppuun mennessä. Nämä varaukset eivät ole sitovia, mutta auttavat meidät hyvin paljon ruokailujen järjestämisessä. Alustavat ruokailuvaraukset tehdään Evankeliumin opintoyhdistyksen toimistoon puh. (019) 414243 tai sähköpostitse evank@evank.org. Kiitos yhteistyöstänne!

□ Raamattuluennon kuulijoita Kristus-juhlassa Laukaassa elokuussa 2011.

Jumala ei häpeä vanhurskauttamista

Eräässä lehdessä (1800-luvulla, suom. huom.) julkaistiin myrkyllinen artikkeli evankeliumia vastaan ja niitä vastaan, jotka sitä julistavat. Tekstissä sanottiin, että me uskomme johonkin teoriaan, jonka mukaan synty voidaan poistaa.

Me emme usko teoriaan vaan me julistamme totuutta. Suurin totuus taivaan alla on tämä: Kristus puhdistaa meidät kaikesta synnistä kalliilla verellään. Ja Kristuksen sovitustyön tähden Jumala suhtautuu ihmisiin armollisesti, hän antaa synnit anteeksi ja vanhurskauttaa heidät – ei sen perusteella, mitä hän ihmisissä näkee vaan sen perusteella, mitä Kristus on ihmisten puolesta Golgatan ristillä tehnyt.

Tätä me olemme julistaneet ja tätä me julistamme niin kauan kuin elämme. ”Jumala vanhurskauttaa jumalattoman.” Hän ei häpeä tehdä sitä. Emmekä me häpeä julistaa sitä.

Vanhurskauttaminen, jonka itse Jumala suorittaa, on kaikkien kiistojen ja epäilysten ulkopuolella. Jos korkein tuomari vapauttaa minut syytteestä, kuka minua voi syyttää? Jos maailmankaikkeuden korkein oikeusistuim on julistanut minut vanhurskautetuksi, kuka voi asettaa minulle enää mitään ehtoja?

Vanhurskauttaminen, jonka Jumala suorittaa, on täysin riittävä vastaus heränteelle ja levottomalle omalletunnolle. Vanhurskautettuina voimme kohdata saatanan ja jumalattomien ihmisten vihan ja uhon. Jumalattoman vanhurskauttamisen turvin voimme kuolla. Sen perusteella meidät herätetään kuolleista ja sen perusteella meidät tuomitaan viimeisellä tuomioilla iankaikkiseen elämään.

*Charles H. Spurgeon (1834-1892)
Kirjasta All of Grace. (Suom. POM)*

Pääkirjoitus jatkuu tässä...

neet Jeesukseen Kristukseen, jotta tulimme vanhurskaiksi *häneen uskomalla emmekä tekemällä lain vaatimia tekoja*. Eihän kukaan ihminen tule vanhurskaaksi tekemällä mitä laki vaatii.” (Gal. 2:16.)

Näin uskonpuhdistuksessa poistettiin katolinen opetus kahden tason kristityistä. Palattiin Raamatun opetukseen: ”Kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaaksi” (Room. 3:23-24).

Mutta uskonpuhdistuksen jälkeen protestanttien kirkkojen opit ovat hiljalleen lähentyneet roomalaiskatolista pelastusoppia. Tuskin mikään protestanttinen kirkko, kirkkokunta, vapaakirkko, suunta, järjestö, instituutio on tältä muutokselta välttynyt. Suuri on sielunvihollisen halu taivuttaa kristillistä sanomaa sen verran pois siitä muodosta, missä se vaikuttaa pelastuksen. Ja ihminen on vastaanottavainen kun hänelle annetaan mahdollisuus itse vaikuttaa omaan pelastukseen ja siinä mielessä ”olla niin kuin Jumala”.

Pyhittyneiden ja tavallisten kristittyjen eron lisäksi roomalaiskatolisessa kirkossa on toinenkin oppi, joka jakaa kristityt kahteen ryhmään. Roomalaiskatolisessa opinmuodostuksessa syntyi aikanaan käsitys, jonka mukaan kristitty saatetaan muuttaa olemukseltaan uudeksi myös ilman pyhitysprosessia kun henkilö vihitään papiksi. Vihkimyksessä pappi saa erityisiä voimia ja kykyjä, joita muilla ei ole. Roomalaiskatolisuudessa opetetaan, että papiksi vihityn ihmisen olemus muuttuu. Tämäkin oppi on otettu myönteisesti vastaan eräissä protestanttisissa piireissä, myös meillä.

Opit yliluonnollisten voimien, kykyjen ja ”voitelun” siirtämisestä henkilöltä toiselle sekä toisen ihmisen olemuksen muuttaminen ovat asioita, jotka protestantit –

erittäinkin karismaattisen liikkeen opettajat – ovat omaksuneet roomalaiskatolisuudesta. Siksi nämä asiat ovat meille tuttuja lähinnä karismaattisten piirien opetuksesta ja toiminnasta.

Monissa karismaattisuuden opetuksissa on kyse vanhoista roomalaiskatolisista perinteistä, jotka on otettu käyttöön protestanttisissa piireissä uusissa muodoissa. Henkinen samankaltaisuus on niin suuri, että useimmat karismaatikot maailmassa ovat myös roomalaiskatolisen kirkon jäseniä.

Katolisen pappisvihkimyksen sisältö on siirretty monilta osin karismaattisuuteen ja se on johtanut ”voideltujen” opettajien, apostolien ja profeettojen sekä kunnioitettujen parantajien ja julistajien suuren joukon muodostumiseen ympäri maailmaa. Tällaiset erikoiskyvyin varustetut julistajat ovat karismaattisissa ryhmissä samassa asemassa kuin papit roomalaiskatolisessa kirkossa.

Joidenkin kirkkojen sisällä protestanttien pappienkin asema on korostunut niin, että voidaan puhua pappiskeskeisestä kristillisyydestä.

Kuulemme jo tällaisesta: Vain papin kyvyn saanut henkilö voi saarnata, vain pappi voi antaa synninpäästön, vain pappi... Kehityskulun päässä (näemme sen roomalaiskatolisessa kirkossa toteutuneena) papin ymmärretään olevan Kristuksen edustaja maan päällä.

Vatikaanin II konsiilin dokumentissa 42 todetaan, että katolisen kirkon perimmäinen tarkoitus keskusteluissa luterilaisen kanssa on, että luterilaiset saadaan palamaan roomalaiskatolisen kirkon yhteyteen.

Tämä roomalaiskatolisen kirkon näky toteutuu hiljalleen luterilaisuudessa mutta myös muissa protestanttisissa ryhmissä. Näin kai kirjoitukset tulevista eksiyksistä toteutuvat.

Per-Olof Malk

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk

Julistustyö: Jaakko Pirttiäho,
 jaakko.pirttiäho@evank.org

Sielunhoidollista keskusteluapua:

Hammaslääk. Ceta Lehtniemi,
 ceta.lehtniemi@fimnet.fi
 Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119,
 mair.lyytinen@pp.inet.fi
 Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
 rov.o.peltola@kolumbus.fi
 Tri Paavo Suihkonen, p. 040 523 3928

Tuki työlle (Lupa POHA 2020/2011/4815)

Lahjat 313130-1171701 (Handelsbanken)

IBAN: FI81 3131 3001 1717 01, BIC: HANDFIHH

Lahjat 800015-70994146 (Sampo Pankki)

IBAN: FI32 8000 1570 9941 46, BIC: DABAFIHH

Laskujen maksutili:

426012-268782 (Lammin Säästöpankki)

IBAN: FI78 4260 1220 0687 82, BIC: HELSFIHH

ajankohtainen teologia

Teologinen aikakauslehti

Kristus-keskeisestä teologiasta kiinnostuneille.

Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Hinta 12 e/ vsk.

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

Kristus-keskeisen opin ja uskon opintopaikka netissä. www.evank.org - webmaster Petri Malk
 Internet-kotisivumme jon runsaasti opetusmateriaalia. Yli 250 raamattuluentoa kuunneltavissa. Luento- ja myös CD-äänitteillä postimyynnissämme.

Armo riittää

Hengellinen lukemisto

9. vuosikerta. Lehti on ystävien ylläpitämä ja tilaajille maksuton. Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry

Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset ja osoitteen muutokset:

Puh. (019) 41 42 43, sähköpostilla tai postitse PL 17, 05831 Hyvinkää

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava ja taitto: Per-Olof Malk

Tietotekniikka: Petri Malk

Verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut lehden numerot ovat luettavissa kotisivuillamme Internetissä osoitteessa www.evank.org.

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Paino: Suomen Printman Oy, Hyvinkää 2012

Toimimme ystävien antamin lahjavaroin ja Jumalan armosta. Voit osallistua Kristus-keskeisen sanoman jakamiseen tukemalla toimintaamme.

Saajan. tilinumero.	LAHJAT: 313130-1171701 (Handelsbanken) IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH LAHJAT: 800015-70994146 (Sampo Pankki) IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH LASKUT: 426012-268782 (Lammin Säästöpankki) IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: HELSFIHH	TILISIIRTO GIRERING Käytä jotakin alla olevista viitenumeroista, kiitos! 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 1850 Ajankoht. teologia v. 2012 1863 Ajankoht. teol. <i>kestotilaus</i> 2299 Tuki Jaakko Pirttiähon työ Lupa POHA 2020/2011/4815. Varat käytetään kristillisen raamattu- ja perusopetuksen antamiseen luennoilla, Internetissä, painotuotteissa.	
Saaja	Evankeliumin opintoyhdistys ry PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019) 41 42 43		
Maksaja			
Allekirjoitus	Viitenumero		
Tilityt. numero	Eräpäivä	Euro	

Taivaassa Jeesuksen veri on arvokkaampaa kuin maailma

”Jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki” (1. Joh. 3:20).

Huomaa nämä sanat: *Jumala... tietää kaikki*. Tämän takia hän langettaa toisenlaisia tuomioita kuin meidän sydämemme.

Miten tämä on ymmärrettävissä? Kristus sanoo, että hänen ruumiinsa ja verensä annettiin meidän edestämme. Eikö totta, jos voisit oikein uskoa ja ymmärtää, mikä merkitys on sillä, että Jumalan Poika on antanut ruumiinsa ja verensä meidän edestämme, niin sinä alkaisit huutaa pelkästä ilosta ja sanoisit: ”Kaikki synnit ovat Jeesuksen veren rinnalla niin kuin ei mitään.”

Mutta juuri niin Herra alituisen näkee asian. Taivaassa pidetään Kristuksen verta jatkuvasti suuressa kunniassa. Siellä sen merkitys on suurempi kuin koko maailman. Sinulla ja minulla on niin viheliäinen sydän, ettemme hetkeäkään pysty säilyttämään mielessään sitä, mikä on suurempaa kuin koko maailma. Meidän viheliäisille sydämillemme Kristuksen veri on aika vähäarvoinen.

Mutta Jumalalle Jeesuksen veren arvo on mittaamattoman suuri. Sen Kristus tiesi ja sen tähden hän saattoi sanoa: ”Joka on pesty, hän on kokonaan puhdas. Ja te olette puhtaat.”

Sinä ja minä emme voi oikein uskoa tätä, mutta Kristus uskoo täydellisesti, että hänen verensä riittää.

Juuri sen tähden hän myös voi langet-

taa toisenlaisia tuomioita kuin meidän sydämemme.

Mieti tätä syvästi, niin voit kaikkein pahimmassakin syntihädässäsi sanoa Jumalalle: ”Pyhä Isä! Jos nyt tahdot hylätä minut, niin täytyy sinun ensin hylätä rakas Poikasi, hänen ruumiinsa ja verensä, jonka sinä olet vastaanottanut lunastushintana minun edestäni. Sinä et voi hyljätä minua niin kauan kuin sinä hyväksyit lunastushinnan.”

Tämä on varsinainen syy siihen, miksi syntiset pelastuvat. Ajattele: samat viheliäiset opetuslapset, jotka vaikeuksien tullessa hylkäsivät Kristuksen, ovat kerran taivaassa ja istuvat valtaistuimillaan. Silloin heissä ei ole mitään syntiä eikä viheliäisyyttä.

Samalla tavalla me kerran, loputtomassa iankaikkisuudessa, olemme aivan puhkaita, täynnä rakkautta ja pyhyyttä.

Oi, jospa tämä Kristuksen veren merkitys niin vahvistaisi ja ilahduttaisi kaikkia uskovia, etteivät he rakastaisi mitään muuta enempää kuin tätä rakasta, lempeää Vapahtajaa!

*Niin kuin olen juuri nyt,
kylmä, kuollut, nääntynyt,
mä sulle kuulun, ostit mun,
ja peitit armollasi sun.
Siis, Jeesus, luokses jään.*

*C.O. Rosenius (1816-1868)
Otteita Pietisten-lehden artikkelista*